

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6S/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200523
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8018200523.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a sudcov JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu P. P. X., so sídlom L. XXX, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom, so sídlom Advokátska kancelária, Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 25. júna 2018 číslo: 101221430/2018 a rozhodnutia Daňového úradu Prešov č: 102627445/2017 zo dňa 20. decembra 2017 na základe podanej správnej žaloby jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného zo dňa 25. júna 2018 č: 101221430/2018 a rozhodnutie Daňového úradu Prešov č: 102627445/2017 zo dňa 20. decembra 2017 a v r a c i a vec žalovanému na ďalšie konanie.

P r i z n á v a žalobcovi úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

I.
Závery správnych orgánov

1. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 25.06.2018 č: 101221430/2018 žalovaný ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej „Daňový poriadok“) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodnutie Daňového úradu Prešov, pobočka Stará Ľubovňa zo dňa 20.12.2017 č: 102627445/2017 (rozhodnutie správcu dane) určený rozdiel v sume 1 200,00 EUR za zdaňovacie obdobie jún 2013, nepriznaný nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie jún 2013 a vyrubená daň v sume 589,57 EUR v sume 610,43 EUR za zdaňovacie obdobie jún 2013 daňovému subjektu (žalobcovi), potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na odvolanie daňového subjektu, ktoré obsahuje identické dôvody ako sú uvedené v žalobe. Správca dane ako prvostupňový správny orgán nevyhovel odvolaniu a preto predložil odvolanie spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu na rozhodnutie.

2. Žalovaný ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 2 Daňového poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie a zistil tento skutkový stav.

Správca dane vykonal daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie jún 2013 so začiatkom 20.09.2016. O výsledku daňovej kontroly bol vyhotovený Protokol č. 101963814/2017 zo dňa 14.09.2017 doručený daňovému subjektu 18.09.2017. Dňa 02.10.2017 podal daňový subjekt vyjadrenie k zisteniam a žiadal o vykonanie dokazovania, konkrétne o výsluch svedkov, ktorý správca dane nevykonal v priebehu daňovej kontroly. Správca dane uskutočnil dňa 13.11.2017 výsluch svedkov Y. L. a T. U. a dňa 13.12.2017 v

rámci vyrubovacieho konania sa uskutočnilo ústne pojednávanie, ktorého hlavným predmetom bolo prerokovanie pripomienok a dôkazov predložených daňovým subjektom k protokolu. Správca dane sa vysporiadal so všetkými pripomienkami a uvedená zápisnica z ústneho pojednávania bola poslednou zápisnicou spísanou vo vyrubovacom konaní.

3. Žalovaný poukázal na to, že kontrolou predložených daňových dokladov v nadväznosti na podané daňové priznanie k DPH správca dane zistil, že daňový subjekt si v kontrolovanom zdaňovacom období jún 2013 uplatnil odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 201301135 zo dňa 11.06.2013 (interné číslo faktúry DF13064) vystavenej spoločnosťou DESDEL, s.r.o., dátum dodania 11.06.2013, základ dane 6 000 EUR, DPH 20% 1 200 EUR, spolu 7 200 EUR za dodanie motorovej nafty. Dňa 14.11.2016 bola spísaná zápisnica s kontrolovaným daňovým subjektom v rámci ústneho pojednávania, kde na otázku správcu dane s kým konal pri kontrahovaní obchodov, kto konal za spoločnosť DESDEL, s.r.o. a kto za spoločnosť KASIA, s.r.o. sa kontrolovaný daňový subjekt vyjadril, že stále konal iba s pánom L.. Na otázku správcu dane, či daňový subjekt poznal spoločnosť DESDEL, s.r.o. a KASIA, s.r.o. sa daňový subjekt vyjadril, že spoločnosti nepoznal do momentu keď prišiel s ponukou na odpredaj nafty pán L., pričom po dodávke tovaru na faktúre videl názov spoločnosti. Iných ľudí nepoznal a s nikým iným okrem pána L. a nekomunikoval. Na otázku správcu dane, či pozná Y. L. odpovedal, že menovaného nepozná. Na ďalšiu otázku prečo za uvedený tovar platili spôsobom výber z účtu a následne vklad na príslušný účet odpovedal, že pán L. takýto spôsob platby požadoval. Na ďalšiu otázku, či mu to nebolo čudné odpovedal daňový subjekt, že pán L. povedal, že potrebuje aby boli peniaze už v deň dodania nafty vložené na jeho účet.

4. Správca dane vykonal ústne pojednávanie s T. K. L. dňa 15.02.2017 po opakovaných predvolaniach, kde svedok K. L. vypovedal, že bol bývalým konateľom spoločnosti DESDEL, s.r.o. (od 14.11.2012 do 31.08.2013) a menovaný sa ďalej vyjadril, že Y. L. bola osoba, ktorá za spoločnosť DESDEL, s.r.o. zabezpečovala obchody, pričom obchodovali len s motorovou naftou. Ponúkal ju pán L., pretože on bol poverený vykonávaním tejto činnosti, pričom svedok nevedel predložiť poverenie. Dodávateľ tovaru pre spoločnosť DESDEL, s.r.o. bola spoločnosť LIG-OIL s.r.o. Rožňava. Svedok sa ďalej vyjadril, že za spoločnosť DESDEL, s.r.o. vystavovala faktúry pre svojich odberateľov. Na dotaz správcu dane aby popísal celý priebeh obchodu sa svedok vyjadril, že odberateľov bolo viac a preto si s odstupom času nepamätal. Distribúciu, resp. obchod mal na starosti pán L.. Následne sa svedok vyjadril, že spoločnosť DESDEL, s.r.o. predala v roku 2013 tovar - motorovú naftu daňovému subjektu, avšak k popisu celého priebehu obchodu povedal, že k uvedenému sa nevyjadruje a je to irelevantná otázka vzhľadom na jeho predošlé odpovede. Ďalej z výpovede vyplýva, že od odberateľov bola z ich strany požadovaná platba nie prevodom cez účet, ale hotovostným vkladom na účet, svedok odpovedal, že on osobne uvedený spôsob nepožadoval, pričom nemal takéto informácie. Spoločnosť DESDEL, s.r.o. v roku 2013 nevlastnila žiadne autá - cisterny na prepravu takéhoto druhu tovaru, nemala vlastných zamestnancov a nemala povolenie na predaj pohonných hmôt od colného úradu podľa zákona č. 98/2001 Z. z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov, pretože nemali vedomosť že je to potrebné.

5. Dňa 07.04.2011 zamestnanci správcu dane vykonali miestne zisťovanie ohľadom bydliska J. T., súčasného konateľa spoločnosti DESDEL, s.r.o., pričom sa im nepodarilo s ním skontaktovať. Vypočutie J. T. sa nepodarilo správcovi dane ani v nasledujúcom období. Na žiadosť o predvedenie odpovedalo príslušné OR PZ Košice, že uvedená osoba už dlhšie v byte nebýva, čo potvrdila aj sestra menovaného. Presnejšiu adresu v zahraničí nevedela uviesť, pretože neudržiavajú žiaden kontakt. Dňa 02.08.2017 zamestnanci správcu dane nahliadli do spisu spoločnosti DESDEL, s.r.o. a oboznámili sa so skutočnosťami, ktoré preukazujú že rozhodnutím zo dňa 06.05.2014 bola tejto spoločnosti zrušená registrácia pre DPH.

Ďalej zamestnanci správcu dane v zmysle § 24 ods.4 Daňového poriadku nahliadli do spisu spoločnosti JUNO DS, s.r.o. Stará Ľubovňa vo veci preverenia spoločnosti DESDEL, s.r.o., pričom zistili, že za zdaňovacie obdobie január 2013 až október 2013 bola Daňovým úradom Košice vykonaná kontrola dane z pridanej hodnoty (začiatok kontroly dňa 16.11.2015, koniec kontroly dňa 18.12.2015) u spoločnosti DESDEL, s.r.o., z ktorej bol spísaný protokol o určení dane podľa pomôcok č.21445525/2015. Následne správca dane vydal rozhodnutia o určení dane podľa pomôcok u spoločnosti DESDEL, s.r.o. a za zdaňovacie obdobie február 2013 určil daň v sume 27 833,90 EUR, za zdaňovacie obdobie apríl 2013 určil daň v sume 48 124,15 EUR, za zdaňovacie obdobie máj 2013 určil daň v sume 52 714,37 EUR, za zdaňovacie obdobie jún 2013 určil daň v sume 66 763,04 EUR a za zdaňovacie obdobie júl 2013 určil

daň v sume 24 082,39 EUR. Na základe uvedených zistení správca dane v rozhodnutí argumentoval, že T. K. L. sa v rámci výsluchu ako svedok vyjadril, že Y. L. bola osoba, ktorá za spoločnosť DESDEL, s.r.o. zabezpečovala obchody a stále obchodoval len s motorovou naftou. Túto ponúkal Y. L., pretože on bol poverený vykonaním tejto činnosti. Pokiaľ ide o dodávateľov tovaru pre spoločnosť DESDEL, s.r.o. sa svedok vyjadril, že dodávateľom motorovej nafty bola iba spoločnosť LIG-OIL, s.r.o.. Objednávky a distribúciu mal na starosti pán L.. Spoločnosť DESDEL, s.r.o. mala predat' v roku 2013 tovar - motorovú naftu daňovému subjektu, pričom svedok vystavoval za túto spoločnosť faktúry pre svojich odberateľov. Ako už uviedol v predchádzajúcej výpovedi, spoločnosť DESDEL, s.r.o. nemala s skladové priestory, nevlastnila cisterny, nemala svojich zamestnancov, ani povolenie na predaj pohonných hmôt od colného úradu podľa zákona č.98/2001 Z.z. a rozhodnutím zo dňa 06.05.2014 jej bola zrušená registrácia pre DPH .

6. Žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia ďalej poukázal na výpovede svedkov Y. L. a T. U., ktorých dňa 13.11.2017 vypočul správca dane na základe návrhu daňového subjektu. Títo svedkovia sa vyjadrili, že u daňového subjektu pracujú od roku 2011 ako živnostníci. Y. L. tvrdil, že s ním má uzatvorenú zmluvu ale nevie akú a svedok T. U. uviedol, že s ním nemá uzatvorenú zmluvu a má písomnú pracovnú náplň. Obidvaja potvrdili, že daňový subjekt vlastní nádrž na pohonné hmoty - benkalórku, ktorá sa nachádza vo firme na adrese Popradská 17, Stará Ľubovňa, ktorú im vozia cisterny a prečerpanie nafty sa uskutočňuje podľa typu cisterny buď tlačení čerpadla cez vrch alebo v strednej časti. Uvedení svedkovia nevedeli kto daňový subjekt v roku 2013 zásoboval pohonnými hmotami, nevedeli názov spoločnosti, pričom uviedli že chodia rôzne spoločnosti, ich zamestnancov nepoznali, nezaujímajú ich odkiaľ nafta prišla a čo sa týka dokumentov, všetko robí majiteľ, oni len po príchode cisterny ukážu kde bude potrebné prečerpávať naftu. Presný názov spoločnosti, ktoré dodávali motorovú naftu si nepamätali, ani druh áut, ani ich evidenčné číslo, rovnako nepoznali ani mená a priezviská vodičov. Potvrdili, že daňový subjekt v roku 2013 nakupoval pohonné hmoty od viacerých spoločností a chodili cisterny od jedného dodávateľa, bolo to tak 5-6krát v priebehu mesiaca. Na výzvu aby popísali ako prebiehalo dodanie svedkovia odpovedali, že keď konkrétne videli prichádzať cisternu do dvora pristavili ju k benkalórke, potom prišiel vodič a záleží či malo čerpadlo na vytískanie - tlakom alebo na prečerpanie - vlastne z vrchu do benkalórky. Prečerpanie trvalo približne 20 minút, vedľa neho stál majiteľ alebo jeho syn a po prečerpaní šofér odpojil čerpadlo, opísal stavy počítadla a išli do kancelárie. Podpisoval sa dodací list. V roku 2013 im pohonné hmoty vozil dodávateľ autami zn. VOLVO, boli to staré cisterny a museli ich stále napájať na čerpadlo.

7. Správca dane na základe vykonaného preverovania a vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že spoločnosť DESDEL, s.r.o. nevykonávala ekonomickú činnosť, pričom dodávateľské faktúry vystavené v mene tejto spoločnosti vyhodnotil ako formálne doklady, neodrážajúce reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov. Zároveň vyslovil názor, že spoločnosť DESDEL, s.r.o. bola vytvorená a členená do obchodného reťazca z dôvodu vystavovania faktúr s daňou pre nasledujúceho tuzemského odberateľa v reťazci - daňový subjekt, ktorý si na základe takto vystavených faktúr uplatňuje odpočítanie dane z „prijatých“ zdaniteľných dodávok. Tým, že deklarovanému dodávateľovi - spoločnosti DESDEL, s.r.o. nevznikla daňová povinnosť v zmysle § 19 ods. 1 zákona o DPH, nebola následne splnená podmienka pre odpočítanie dane v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH zo strany daňového subjektu.

8. Žalovaný citoval príslušné ustanovenia zákona o DPH, konkrétne § 2 ods. 1, § 19 ods. 1, § 22 ods. 1, § 49 ods. 1, § 49 ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) a citoval príslušné ustanovenia Daňového poriadku, konkrétne § 3 ods. 1,2,3 a 6, § 24 ods. 1 a 2, § 46 ods. 5 a § 68 ods. 3. Ďalej poukázal v odôvodnení rozhodnutia na podmienky v súvislosti s uplatnenými nárokmi daňového subjektu na odpočet DPH s dôrazom na ustanovenie § 49 a nasledujúcich zákona o DPH, ako aj s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 1 Daňového poriadku.

9. V súvislosti s uplatnenými nárokmi daňového subjektu na odpočet DPH žalovaný poukázal, že bolo potrebné podmienky uvedené v § 49 a nasl. zákona o DPH, ktoré sú hmotnoprávnej povahy na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet splniť. K tvrdeniu daňového subjektu, že svedok K. L. nebol vypočutý v tomto správnom konaní, pričom na túto skutočnosť opakovane poukazoval vo svojom vyjadrení v protokole, tak aj k pripomienkam z 30.12.2017, žalovaný uviedol, že daňový subjekt uvádza zjavne nepravdivé tvrdenia. Zo zápisnice z ústneho pojednávania z 15.02.2017 vyplýva, že obsahom tejto je vypočutie svedka T. K. L.a. Prítomný vypočutia bol aj samotný daňový subjekt. K spomenutému

nálezu Ústavného súdu SR pod spisovou značkou ÚS 5/2011 žalovaný uviedol, že ho hodnotí ako neaplikovateľný na prejednávany skutkový stav. Zároveň sa vyjadril k rozsudku NS SR7Sžo1/2014 uvádzaným daňovým subjektom v odvolaní, pričom žalovaný dôvodil, že rovnako uvedený rozsudok nezodpovedá skutkovej situácii v prejednanom prípade.

10. Žalovaný konštatoval, že daňový subjekt po danom odvolaní dôvodil okrem iného aj tým, že rozhodnutím zo 06.05.2014 bola spoločnosť DESDEL, s.r.o. zrušená registrácia pre DPH, pričom jeho účtovník pred zaúčtovaním každej faktúry zisťoval na stránke www.financnasprava.sk, či je dodávateľ vedený v zozname platiteľov DPH, u ktorých nastali dôvody na zrušenie registrácie pre DPH. Menovaná spoločnosť však v tom čase v uvedenom zozname nebola. Žalovaný zdôraznil, že spomenutá informácia o zrušení registrácie mala mať iba všeobecný charakter.

11. Ďalej žalovaný poukázal na to, že nahliadnutie do spisu spoločnosti JUNO DS, s.r.o. bolo správcom dane vykonané v súlade s § 24 ods.4 Daňového poriadku, pričom ako dôkaz v zmysle tohto ustanovenia možno použiť všetko čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ďalej poukázal na ustanovenie paragrafu § 19 ods. 6 Daňového poriadku, podľa ktorého správca dane vyhotovil o danom úkone úradný záznam. Odvolaciemu orgánu nie je zrejmé, z akého dôvodu by mal správca dane v danej veci pripájať protokoly z daňových kontrol v spoločnosti DESDEL, s.r.o.

12. Ďalej k námietke daňového subjektu, že správca dane sa v napadnutom rozhodnutí opiera o neprávoplatné rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu Banská Bystrica, z ktorého vyvodzuje záver, že štatutárny orgán spoločnosti DESDEL, s.r.o. sa dopustil trestného činu, žalovaný uviedol, že táto námietka nie je podľa neho dôvodná, pretože ako už uviedol, v danom prípade nešlo o výhradné použitie obrazovo-zvukových záznamov z trestného konania.

13. Pokiaľ ide o preukázanie sporného zdaniteľného obchodu deklarovaných dodávok motorovej nafty len písomnými dokladmi, faktúrou a dodacím listom žalovaný poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku NS SR, sp. Zn. 8Sžf/136/2013 z 29.01.2015 vyplýva, že technicky je možné vyhotoviť akýkoľvek doklad bez ohľadu na to, či takéto plnenie reálne poskytnuté bolo alebo nie.

14. Ďalej poukázal na to, že vykonaním svedeckých výpovedí Y. L. a T. U. bolo preukázané, že menovaní pracovali u daňového subjektu, dosvedčili že do prevádzky prichádzali cisterny a vedeli akým spôsobom náklad prečerpávali. Potvrdili že existovali autá - cisterny, ktoré museli napájať na čerpadlo v roku 2013, to boli autá od iných dodávateľov ako v roku 2012 a 2015. Potvrdili aj to, že poznali že určitá cisterna u nich už bola, avšak nepoznali spoločnosti, ktorým autá patrili a o názvy spoločností sa nezaujímali. Žalovaný konštatoval, že výpoveďami svedkov s takýmto obsahom nemôžu byť potvrdené údaje uvedené na spornej faktúre, pričom nie je možné ani prijať záver, že tieto doklady reálne odrážajú skutočnosť - dodanie tovaru uvedenou spoločnosťou. Správca dane teda nespochybňoval existenciu určitého tovaru, avšak mal za to, že dodanie motorovej nafty nebolo v danom konaní deklarovaným dodávateľom preukázané.

15. Ďalej má žalovaný v administratívnom spise správcu dane preukázané, že nákup a predaj motorovej nafty spoločnosťou LIG-OIL, s.r.o. ako vyplýva zo zväzku VIII. (bod II.4.12 zistenia 12 -nákup a predaj motorovej nafty spoločnosťou LIG-OIL, s.r.o.) obžaloby sp.zn. VII/2GV 74/14/1000-406 zo dňa 02.02.2016 z analýzy množstva motorovej nafty dodanej a odobratej spoločnosťou LIG-OIL, s.r.o. dodávateľ spoločnosti DESDEL, s.r.o. za predmetné obdobie z dostupných dokumentov na základe potvrdených aj nepotvrdených podkladov je zrejmé, že za sledované obdobie menovaná spoločnosť odobrala celkovo 2 288 050,44 l motorovej nafty v hodnote 2 775 933,49 Eur s DPH, kým dodala celkom 7 213 280,38 l nafty v hodnote 9 057 525,36 Eur s DPH. Celkový rozdiel medzi dodanou a odobratou motorovou naftou pre spoločnosť LIG-OIL, s.r.o. predstavuje 4 925 229,94 l v hodnote 6 281 591,87 Eur s DPH, pričom tieto údaje nesvedčia podľa názoru žalovaného o reálnom obchodovaní s motorovou naftou.

16. Skutočnosť že deklarovaný dodávateľ neuviedol DPH za nákup nafty v daňovom priznaní DPH za predmetné zdaňovacie obdobie ani ju neodviedol, nebola kladená za vinu daňovému subjektu, avšak správca dane ju uviedol v napadnutom rozhodnutí, keďže vyšla pri preverovaní najavo. Žalovaný na základe predloženého spisového materiálu konštatoval, že správca dane hodnotil všetky dôkazy v

zmysle § 3 ods. 3 Daňového poriadku, pričom prihliadal na všetko čo pri správe daní vyšlo najavo a dospel k záveru, že daňový subjekt vierohodným a nespochybniteľným spôsobom nepreukázal, že splnil podmienky na uplatnenie práva na odpočítanie DPH.

II.

Žalobné dôvody

17. Včas podanou žalobou sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu Daňového úradu Prešov, pobočka Stará Ľubovňa, vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a priznania nároku na náhradu trov konania. V žalobe poukázal na skutkový stav, na rozhodnutie správcu dane, ako aj dôvody odvolania a rozhodnutie žalovaného a citoval príslušné ustanovenie Správneho súdneho poriadku, ako aj ustanovenia § 3 ods. 2 a 6 Daňového poriadku.

18. Žalobca argumentoval tým, že predložil správcovi dane faktúru, vrátane dodacieho listu k faktúre, ktorý je podpísaný dodávateľom a zároveň preukázal správcovi dane úhradu danej faktúry s variabilným symbolom faktúry. Z uvedených predložených dokladov nesporne vyplýva, že žalobcovi vznikol zákonný nárok na uplatnenie nadmerného odpočtu. Vyslovil právny názor, že žalobca prejednávanej veci splnil všetky podmienky na odpočet DPH po formálnej stránke a preto z uvedených dôvodov skutočnosť že spoločnosť DESDEL, s.r.o. nemala skladové priestory, nevlastnila žiadne autá - cisterny na prepravu takéhoto druhu tovaru a v roku 2013 nemala vlastných zamestnancov ešte neznamená, že žalobca mohol vedieť, že sa zúčastňuje na podvodnom konaní. Taktiež poukázal na to, že na dodacích listoch nie je podpis konateľa, avšak táto skutočnosť nespochybňovala jeho dobrú vieru, že ide o poctivý obchod. Podotkol, že faktúra je len účtovným dokladom a nezakladá právny vzťah, preto podľa jeho názoru faktúru nemusí podpísať konateľ spoločnosti. Z dodacích listov je zrejmé, že objednaný tovar priviezlo auto, na dodacích listoch je uvedený dodávateľ DESDEL, s.r.o., skutočnosť že pri dodaní tovaru sa nezúčastňoval nikto zo spoločnosti dodávateľa nespochybňuje dobrú vieru žalobcu, že tovar skutočne dodala spoločnosť u ktorej bol tovar objednaný, t.j. spoločnosť DESDEL, s.r.o. Zákon podľa žalobcu nevyžaduje, aby tovar dodal konateľ spoločnosti, tovar môže dodať jeho zamestnanec, ba dokonca si dodávateľ môže objednať dopravu prostredníctvom tretej obchodnej spoločnosti. Žalobca si tovar objednával u dodávateľa, ktorý je platcom DPH a DPH bola riadne uvedená na vystavených faktúrach a žalobcom zaplatená. Všetky skutočnosti ohľadom nákupu si žalobca preveroval pred zaúčtovaním každej faktúry a nového dodávateľa osobne prostredníctvom svojho účtovníka na stránke www.financnasprava.sk.

19. Žalobca ďalej trval na tom, že žiadne zo skutočností, ktoré zistil správca dane pri kontrole nepreukázali vedomosť žalobcu o podvodnom konaní spoločnosti DESDEL, s.r.o. Tieto tvrdenia správcu dane hodnoverným spôsobom nepotvrdili podozrenie žalobcu o jeho zapojení do akéhokoľvek podvodu, pričom treba rešpektovať závery Európskeho súdneho dvora vo veciach C-354/03, C-355/03 a C-484/03. Zároveň poukázal na rozhodnutie Súdného dvora EÚ z 21.06.2012 v spojených veciach C-80/11 a C-142/11, pričom citoval príslušné state z uvedených rozsudkov. Žalobca zároveň poukázal na rozhodnutia NS SR 4Sžf/73/2015 z 01.12.2016 ako aj rozhodnutie 4Sžf/60/2016. Zdôraznil, že v predmetnom konaní správny orgán vypočul iba svedka T. K. L. a ním navrhovaných dvoch svedkov L. a U., pričom nevypočul J. T. a Y. L., ktorý podľa svedeckej výpovede T. K. L. a zabezpečoval obchod s motorovou naftou. Správny orgán následne nahliadol do vyšetrovacieho spisu dňa 07.09.2014 a vyhotovil si kópie z výsluchu svedka G. A., zo zápisnice obvineného T. L. a zápisnice o vydaní veci. Žalobca poukázal na to, že takto získaný dôkaz trestného spisu, ktorý nie je právoplatne skončený je v hlbokom rozpore s nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 5/2011-77 a rozsudkom NS SR, sp. zn. 7Sžo1/2014.

20. Podľa názoru žalobcu ak si ako daňový subjekt v danom prípade neporušil svoje povinnosti, nie je preukázané, že tovar neprevzal, práve naopak, samotný správca dane uznáva, že tovar bol dodaný žalobcovi za ktorý aj žalobca zaplatil. To, či tovar - motorová nafta patrila spoločnosti DESDEL, s.r.o. nie je povinnosťou žalobcu skúmať, pretože žalobca je obyčajný živnostník prevádzkujúci betonáreň, nemá a nemôže mať prístup k účtovníctvu spoločnosti DESDEL, s.r.o., nemá právo požadovať od spoločnosti DESDEL, s.r.o. aby preukázala od akej spoločnosti nadobudla uvedený tovar a za akú cenu, nie je orgánom činným v trestnom konaní aby mal informácie, či daný tovar- motorová nafta nepochádza

z trestnej činnosti. Zo strany žalobcu išlo o obyčajný obchod a daný obchod nejavil žiadne známky podozrenia nezákonnosti. Zároveň žalobca žiadal priznať správnej žalobe odkladný účinok .

III.

Vyjadrenie žalovaného a vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu

21. K podanej žalobe sa vyjadril žalovaný písomným stanoviskom zo dňa 10.12.2018. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom zotrval na skutkových a právnych okolnostiach uvedených v rozhodnutiach daňových orgánov.

22. K vyjadreniu žalovaného poskytol písomné stanovisko právny zástupca žalobcu vo vyjadrení zo dňa 05.12.2019 pričom zotrval na žalobných námietkach a žiadal rozhodnutia, ktoré boli napadnuté správnu žalobou zrušiť, vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a priznať trovy konania. Poukázal na rozhodnutia totožného žalobcu a žalovaného v totožných veciach týkajúcich sa iných zdaňovacích období (apríl 2013 a september 2013) a priložil rozsudky správneho súdu zo dňa 19.09.2019 sp.zn. 2S/75/2018 a sp.zn.2S/76/2018.

23. Podľa § 140 Správneho súdneho poriadku (SSP), vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

24. Krajský súd v Prešove ako príslušný správny súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že v inom konaní pod sp. zn. 2S/75/2018 zo dňa 19.09.2019 už prejednal totožnú vec, týkajúcu sa toho istého žalobcu, pričom rozhodnutie správca dane bolo vydané na základe daňovej kontroly, ktorá bola vykonaná u žalobcu za zdaňovacie obdobie január 2013 až december 2013, z ktorej bol vyhotovený totožný protokol č. 101963814/2017 zo dňa 14.09.2017.

25. Rozhodnutie správneho súdu sp.zn.2S/75/2018 zo dňa 19.09.2019, bolo prijaté v totožnom zložení senátu, preto s poukazom na § 140 SSP (viď Veľké komentáre - Baricová, Fečík, Števec, Filová a kol. Správny súdny poriadok str.726) správny súd v celom rozsahu odkazuje na rozsudok sp.zn. 2S/76/2018 zo dňa 19.09.2019, zvlášť na jeho odôvodnenie. Uvedený rozsudok je založený v súdnom spise pod sp.zn.6S/76/2018 (čl.136-143).

26. Správny súd dáva do pozornosti, že na prejednávanú vec je možné aplikovať aj právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp.zn. 5Sžf/68/2016 zo dňa 22.08.2019, z ktorého vyplýva, že: „Zistenia orgánov činných v trestnom konaní neboli použité ako podporné zistenia pre vydanie rozhodnutia, ale prednostne boli aplikované ako nosné dôkazy, na ktorých bolo samotné rozhodnutie založené. Je nespochybniteľné, že ťažiskové dôkazy správca nevykonal sám, ale rozhodnutie postavil na dôkazoch, ktoré boli vykonané prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní, ktoré by mali byť podľa názoru odvolacieho súdu použité skôr ako dôkazy podporné a nie naopak“.

27. Správny súd v závere zdôrazňuje, že rozhodnutia žalovaného aj správca dane sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej, preto ich zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

28. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. S poukazom na § 175 ods. 2 SSP, o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, a to v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).